

NUMĂR GRILĂ: 2

Facultatea de Drept
EXAMEN DE LICENȚĂ - 23 februarie 2026 - PROBA 1
"Cunoștințe fundamentale și de specialitate în științe juridice"

-
- 1. Care este momentul de început al prescripției dreptului la acțiune în restituirea prestațiilor?:**
- a) de la data încheierii actului juridic;
 - b) de la data rămânării definitive a hotărârii prin care s-a desființat actul;
 - c) de la data plății ultimei tranșe.
-
- 2. În ce condiții sunt imprescriptibile drepturile privitoare la apărarea unui drept nepatrimonial?:**
- a) dacă prin lege nu se dispune altfel;
 - b) dacă obiectul este un bun imobil;
 - c) dacă sunt prevăzute în contract.
-
- 3. Conform art. 1270 C. civ., forța obligatorie a contractului implică faptul că:**
- a) contractul poate fi modificat unilateral pentru motive temeinice;
 - b) contractul produce efecte numai între părți și succesorii universali;
 - c) contractul legal încheiat are putere de lege între părți.
-
- 4. Ce condiții trebuie să fie îndeplinite pentru ca prescripția dreptului la acțiune pentru viciile ascunse ale unei construcții să înceapă să curgă de la data descoperirii viciului?:**
- a) viciul să fi fost descoperit înainte de împlinirea a 3 ani de la data predării sau recepției finale a construcției;
 - b) viciul să fie descoperit în primele 6 luni de la predare;
 - c) viciul să fie descoperit după împlinirea termenului de garanție.
-
- 5. Ce efect are suspendarea prescripției față de debitorul principal asupra fideiusorului?:**
- a) produce efecte în privința amândurora;
 - b) nu are niciun efect asupra fideiusorului;
 - c) obligațiile fideiusorului sunt anulate.
-
- 6. Potrivit art. 6 C. civ., care este regula aplicabilă efectelor viitoare ale situațiilor juridice născute anterior intrării în vigoare a unei legi noi?:**
- a) se supun exclusiv legii vechi, indiferent de natura situației;
 - b) se supun legii noi numai dacă părțile consimt expres;
 - c) se supun legii noi, dacă legea nu dispune altfel.
-
- 7. În ce situație se suspendă prescripția pentru creditorii defunctului?:**
- a) de la data decesului defunctului;
 - b) cât timp moștenirea nu a fost acceptată de către succesibili;
 - c) de la data deschiderii succesiunii.
-
- 8. Eroarea este cauză de nulitate relativă numai dacă:**
- a) privește motivele subiective ale contractării;
 - b) este comună ambelor părți;
 - c) este esențială și determinantă pentru încheierea actului.
-
- 9. Cine nu poate renunța la prescripție?:**
- a) cel lipsit de capacitatea de a înstrăina;
 - b) persoanele fizice;
 - c) debitorii ipotecari.

10. Care este diferența esențială dintre nulitate și rezoluțiune?:

- a) nulitatea operează numai pentru viitor, rezoluțiunea retroactiv;
- b) nulitatea sancționează neexecutarea, rezoluțiunea lipsa condițiilor de validitate;
- c) nulitatea sancționează nevalabilitatea inițială, rezoluțiunea neexecutarea ulterioară.

11. În materia cauzei actului juridic civil, este adevărat:

- a) lipsa cauzei atrage întotdeauna nulitate relativă;
- b) cauza ilicită produce nulitate absolută;
- c) cauza nu mai prezintă relevanță juridică în Codul Civil.

12. În ce condiții prescripția este întreruptă prin punerea în întârziere?:

- a) dacă întârzierea este de cel puțin 3 luni;
- b) dacă este urmată de chemarea în judecată în termen de 6 luni de la data punerii în întârziere;
- c) dacă întârzierea este provocată de un caz de forță majoră.

13. Confirmarea actului lovit de nulitate relativă:

- a) este posibilă numai prin hotărâre judecătorească;
- b) poate interveni expres sau tacit și înlătură retroactiv nulitatea;
- c) este admisibilă și în cazul nulității absolute.

14. În materia aplicării legii civile în spațiu (art. 7 C. civ.), principiul teritorialității presupune că:

- a) legea română se aplică tuturor raporturilor juridice cu element de extraneitate;
- b) legea română se aplică tuturor actelor încheiate de cetățeni români;
- c) legea română se aplică pe teritoriul României, indiferent de cetățenia persoanelor.

15. În privința efectelor accesunii imobiliare artificiale, în toate cazurile în care aceasta presupune exercitarea unui drept de opțiune de către proprietarul imobilului, acestea sunt guvernate de legea în vigoare la data:

- a) începerii lucrării;
- b) terminării în fapt a lucrării;
- c) efectuării recepției la terminarea lucrării.

16. Dreptul de superficie nu poate fi dobândit prin:

- a) convenție sub semnătură privată;
- b) uzucapiune;
- c) convenție încheiată în formă autentică.

17. Dreptul de abitație al soțului supraviețuitor se stinge:

- a) prin partaj, dar nu mai devreme de un an de la data deschiderii moștenirii;
- b) la data efectuării partajului, chiar dacă nu a trecut un an de la data deschiderii moștenirii;
- c) în caz de recăsătorire a soțului supraviețuitor, numai în cazul în care încheierea căsătoriei are loc în primele trei luni de la data deschiderii moștenirii.

18. În cazul partajului, conform Codului civil intrat în vigoare la data de 01 octombrie 2011:

- a) copărtașii își datorează reciproc, în limita cotelor părți, garanție pentru evicțiune;
- b) drepturile copărtașilor sunt consolidate retroactiv;
- c) garanțiile constituite de un coproprietar asupra cotei sale părți nu se strămută de drept asupra bunului atribuit acestuia sau, după caz, asupra sumelor de bani care i-au fost atribuite prin partaj.

19. Dacă X, fără să știe, acționează în interesul lui Y:

- a) X este ținut de obligațiile care revin gerantului potrivit legii;
- b) Y poate fi obligat la restituire pe temeiul gestiunii de afaceri;
- c) Y poate fi obligat la restituire pe temeiul îmbogățirii fără justă cauză.

20. AB achită lui CD datoria pe care o moștenise de la tatăl său, EF, declarat, anterior, judecătorește, mort; la data plății, CD îi înmânează lui AB titlul original constatator al creanței, pe care face mențiunea „achitat în întregime”. Ulterior, EF, fiind în viață și întorcându-se din străinătate, solicită și obține anularea hotărârii prin care i s-a declarat moartea. În atare condiții:

- a) datoria lui EF către CD renaște, primul fiind ținut să i-o achite celui de-al doilea, iar CD este ținut să-i restituie lui AB plata primită de la acesta, ca fiind nedatorată;
- b) datoria lui EF către CD este stinsă, cel din urmă păstrând plata pe care primit-o, în acest sens, de la AB, plată care este valabilă;
- c) AB nu beneficiază împotriva lui EF de un drept de regres întemeiat pe subrogația legală în drepturile creditorului plătit.

21. A și B, aflați într-o stare avansată de beție provocată de alcoolul consumat la barul din cartier, la plecare s-au împiedicat și au căzut peste autoturismul lui C. Enervați de această situație, A și B au luat câte un levier și au aplicat lovituri repetate autoturismului, distrugându-l în proporție de 70%. Selectați răspunsul corect din punct de vedere legal:

- a) A și B nu vor fi răspunzători pentru prejudiciul lui C, dacă vor dovedi că beția voluntară le-a generat o stare vremelnică de tulburare a minții care i-a pus în neputință de a-și da seama de urmările faptei lor;
- b) în raporturile dintre debitorii care răspuns solidar, sarcina reparației prejudiciului se împarte, întotdeauna, în mod egal;
- c) A și B vor răspunde solidar față de cel prejudiciat.

22. X încheie cu bună-credință un act translativ de proprietate cu titlu particular cu o altă persoană decât proprietarul bunului, fără să cunoască faptul că înstrăinătorul este detentor precar. La un an și două luni de la preluarea bunului, X este tulburat de către un terț, motiv pentru care introduce contra acestuia o acțiune posesorie. Prin întâmpinare, pârâtul s-a apărut arătând că X nu poate promova o acțiune posesorie, el neavând calitatea de posesor, ci de detentor precar, dat fiind că a dobândit bunul de la un detentor precar. Reclamantul X a combătut apărările pârâtului arătând pe de o parte că și în ipoteza în care ar fi detentor precar poate să exercite acțiunea posesorie, iar pe de altă parte a invocat buna sa credință la încheierea actului translativ de proprietate.

Care dintre următoarele afirmații sunt corecte:

- a) X, fiind detentor precar, nu poate exercita acțiunile posesorii;
- b) X, fiind detentor precar, poate exercita acțiunile posesorii;
- c) dacă detentorul precar a înstrăinat bunul printr-un act translativ de proprietate cu titlu particular, către X dobânditor de bună-credință, acesta din urmă nu beneficiază de intervertirea detenției precare în posesie.

23. Compensația:

- a) poate fi opusă de către debitorul principal creditorului, pentru ce acesta din urmă datorează fidejursorului;
- b) nu poate avea ca obiect o creanță rezultată dintr-un fapt juridic ilicit;
- c) nu poate face obiect de renunțare, atunci când renunțarea se face în detrimentul drepturilor dobândite de către un terț.

24. Ca efect al admiterii acțiunii în revendicare, în cazul în care bunul a pierit din culpa pârâtului, acesta va fi obligat la despăgubiri, care vor fi evaluate în raport cu momentul:

- a) pieririi bunului;
- b) intrării bunului în posesia sau detenția sa;
- c) restituirii bunului.

-
- 25. B a împrumutat la data de 23 noiembrie 2020, suma de 10.000 euro de la A, urmând a restitui împrumutul la data de 23 noiembrie 2023. Apropiindu-se data scadenței, a i-a solicitat în scris lui B să transfere suma împrumutată în contul terțului C, fapt realizat. În data de 20 noiembrie 2023, a survenit decesul lui A, iar moștenitorii acestuia au solicitat ca restituirea împrumutului să se facă direct în contul moștenitorilor. Având în vedere dispozițiile legale referitoare la executarea obligațiilor:**
- a) plata făcută de B în contul lui C la solicitarea creditorului este valabilă, obligația fiind stinsă;
 - b) B este obligat să achite împrumutul în contul moștenitorilor lui A;
 - c) plata făcută în contul lui C poate fi recuperată de B ca fiind o plată nedatorată.
-
- 26. X a cumpărat un laptop, având convingerea, bazată pe declarația vânzătorului inserată în cuprinsul contractului de vânzare, că laptopul are o capacitate de stocare dublă față de ceea ce i-a fost livrat de către vânzătorul Y. În acest context, X ar putea solicita instanței anularea contractului de vânzare pe motiv de eroare deoarece:**
- a) eroarea poartă asupra unei calități esențiale a obiectului prestației, iar Y cunoștea împrejurarea că această calitate era esențială pentru X;
 - b) eroarea poartă asupra unei calități esențiale a obiectului contractului, nefiind necesar ca Y să cunoască împrejurarea că această calitate era esențială pentru X;
 - c) eroarea poartă asupra identității obiectului, iar Y cunoștea acest fapt.
-
- 27. Dacă executarea sarcinilor care afectează liberalitatea a devenit extrem de dificilă ori excesiv de oneroasă pentru beneficiar, acesta poate cere:**
- a) aplicarea regulilor leziunii;
 - b) reviziunea sarcinilor;
 - c) aplicarea regulilor suportării pasivului în mod indivizibil, de către toți moștenitorii cu vocație universală sau cu titlu universal.
-
- 28. Este lovită de nulitate absolută donația care:**
- a) conferă donatorului dreptul de a denunța unilateral contractul;
 - b) conferă donatarului dreptul de a denunța unilateral contractul;
 - c) permite donatorului să dispună în viitor de bunul donat, chiar dacă donatarul moare fără să fi dispus de acel bun.
-
- 29. Condiția capacității de a dispune prin liberalități trebuie îndeplinită:**
- a) la data la care dispunătorul își exprimă consimțământul;
 - b) la data la care donatarul acceptă donația;
 - c) la data la care legatarul acceptă legatul.
-
- 30. Acceptarea:**
- a) consolidează transmisiunea moștenirii realizată de plin drept la data decesului;
 - b) consolidează titlul de moștenitor dobândit de plin drept la data decesului;
 - c) consolidează transmisiunea moștenirii realizată de plin drept la data exercitării dreptului de opțiune.
-
- 31. Împărțirea moștenirii pe linii:**
- a) este specifică reprezentării succesoriale;
 - b) este o excepție de la împărțirea moștenirii în mod egal în rude din aceeași clasă și aflate în același grad de rudenie;
 - c) este o excepție de la principiul proximității gradului de rudenie.
-
- 32. Dreptul la acțiunea prin care se solicită executarea sarcinii sau revocarea donației:**
- a) se prescrie în termen de 3 ani de la data la care sarcina trebuia executată;
 - b) se prescrie în termen de 1 an de la data la care sarcina trebuia executată;
 - c) se stinge în termen de 6 luni de la data la care sarcina trebuia executată.

33. Descoperirea ulterioară de înscrisuri necunoscute părților și care ar fi putut influența conținutul tranzacției:

- a) nu reprezintă o cauză de nulitate a acesteia în cazul în care înscrisurile au fost ascunse de către una dintre părți;
- b) reprezintă o cauză de nulitate a acesteia în cazul în care înscrisurile au fost ascunse de către un terț, cu știința unei părți;
- c) reprezintă o cauză de nulitate a acesteia în cazul în care înscrisurile au fost ascunse de către una dintre părți și numai dacă înscrisurile sunt dovedite ulterior ca fiind false.

34. Atunci când părțile au declarat mandatul irevocabil:

- a) revocarea se consideră a fi nejustificată dacă nu este determinată de culpa mandatarului sau de un caz fortuit ori de forță majoră;
- b) această clauză este considerată nescrisă;
- c) această clauză este nulă.

35. Dacă în contract părțile nu au arătat durata locațiunii, fără a-și fi dorit să contracteze pe o durată nedeterminată, în lipsa uzanțelor, locațiunea se consideră încheiată:

- a) pentru un an, în cazul locuințelor nemobilate;
- b) pentru șase luni, în cazul spațiilor pentru exercitarea activității unui profesionist;
- c) de regulă, pe durata corespunzătoare unității de timp pentru care s-a calculat chiria.

36. Dacă nu a fost convenit un termen de restituire al împrumutului de consumație, acesta:

- a) va fi de 3 ani de la data încheierii contractului;
- b) acesta va fi, în principiu, stabilit de instanță;
- c) va fi de 3 luni de la data încheierii contractului.

37. În cazul promisiunii bilaterale de vânzare:

- a) se cer îndeplinite formalități speciale pentru încheierea actului;
- b) dacă promitentul-vânzător nu își respectă obligația asumată, promitentul cumpărător poate cere predarea bunului;
- c) notarea în cartea funciară se poate efectua oricând, în termenul stipulat în antecontract pentru executarea sa, dar nu mai târziu de șase luni de la expirarea sa.

38. Contractul de întreținere:

- a) este, de regulă, cu titlu oneros, comutativ, solemn, „intuitu personae”;
- b) este, de regulă, cu titlu gratuit, comutativ, „intuitu personae”;
- c) este aleatoriu, solemn, „intuitu personae”.

39. Este supusă recursului:

- a) hotărârea prin care se constată perimarea judecății, în termen de 5 zile de la pronunțare, cu excepția celei pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție, care este definitivă;
- b) hotărârea prin care se ia act de renunțarea la judecată, cu excepția celei pronunțate de o secție a Înaltei Curți de Casație și Justiție, care este definitivă;
- c) încheierea prin care se dispune preschimbarea termenului de judecată, în termen de 5 zile de la pronunțare.

40. Cu privire la administrarea probelor în procesul civil:

- a) în cazul în care proba cu interogatoriul a fost dispus din oficiu, precum și în cazul în care, cu încuviințarea președintelui, fiecare dintre judecători, procurorul, când participă la judecată, precum și partea adversă pun întrebări direct celui chemat la interogatoriu, atât întrebările, cât și răspunsurile vor fi consemnate în încheierea de ședință;
- b) dacă partea se obligă să prezinte martorul la termenul de judecată, fără a fi citat, însă nu își aduce la îndeplinire această obligație, din motive imputabile, aceasta va fi decăzută din dreptul de a mai administra proba;
- c) nu pot fi ascultați ca martori copii care nu au împlinit vârsta de 14 ani, precum și persoanele care sunt lipsite de discernământ în momentul audierii, chiar dacă nu au fost puse sub consiliere judiciară sau tutelă specială.

41. Instanța poate dispune din oficiu:

- a) completarea hotărârii în cazul în care a omis să se pronunțe asupra unui capăt de cerere principal sau accesoriu ori asupra unei cereri conexe sau incidentale;
- b) suspendarea judecării, când constată că desfășurarea normală a procesului este împiedicată din vina reclamantului, prin neîndeplinirea obligațiilor stabilite în cursul judecării, potrivit legii, prin încheiere în care trebuie să se arate care anume obligații nu au fost respectate;
- c) executarea provizorie a hotărârii privitoare la bunuri, ori de câte ori va considera că măsura este necesară în raport cu temeinicia vădită a dreptului ori cu starea de insolvabilitate a debitorului, precum și atunci când ar aprecia că neluarea de îndată a acestei măsuri este vădit prejudiciabilă pentru creditor.

42. Reclamantul are obligația:

- a) să indice în cererea de chemare în judecată probele de care înțelege să se folosească în proces, sub sancțiunea anulării cererii în procedura de verificare și regularizare;
- b) să anexeze la cererea de chemare în judecată dovada îndeplinirii procedurii prealabile, numai dacă legea prevede în mod expres o astfel de procedură;
- c) să depună anexat cererii de chemare în judecată înscrisurile de care înțelege să se folosească în proces, în copie legalizată.

43. Cu privire la termenele procedurale:

- a) când ultima zi a unui termen cade într-o zi nelucrătoare, termenul se prelungește până în prima zi lucrătoare care urmează, indiferent de unitatea de timp în care este stabilit;
- b) când un drept procesual trebuie exercitat într-un anumit termen, nerespectarea acestuia atrage, ca regulă generală, decăderea din exercitarea dreptului, iar actul de procedură făcut peste termen poate fi anulat la cererea celui interesat;
- c) partea care a pierdut un termen procedural va fi repusă în termen, din oficiu, dacă dovedește că întârzierea se datorează unor motive temeinic justificate.

44. Are caracter de ordine publică:

- a) incompatibilitatea judecătorului, în toate cazurile în care acesta trebuie să soluționeze o cale de atac de retractare formulată cu privire la hotărârea prin care a fost soluționată o cale de atac de retractare îndreptată împotriva hotărârii pe care acel judecător a pronunțat-o în recurs;
- b) necompetența teritorială a instanței, în toate cazurile în care cererea de chemare în judecată este formulată împotriva unei societăți;
- c) atât excepția lipsei calității procesuale active, cât și excepția lipsei de interes.

45. Cu privire la intervenția principală:

- a) ca și cererea de intervenție accesorie, este supusă procedurii de încuviințare în principiu, terțul devenind parte în proces numai după admiterea în principiu a cererii sale;
- b) nu poate fi disjunsă decât dacă dreptul pretins de reclamant este diferit de cel dedus judecării prin cererea introductivă, dar aflat în legătură cu acesta, iar soluționarea cererii principale ar întârzia soluționarea cererii de intervenție;
- c) intervenientul va lua procedura în stadiul în care se află la momentul introducerii sale, va putea solicita administrarea de probe prin cererea de intervenție sau cel mai târziu la primul termen de judecată ulterior admiterii în principiu a cererii de intervenție și va putea solicita readministrarea probelor deja administrate.

46. Este necesară citarea părților:

- a) în vederea soluționării unei cereri de lămurire a hotărârii, însă numai dacă instanța apreciază ca fiind necesar acest lucru;
- b) în cazul repunerii cauzei pe rol, dispusă pe motiv că instanța găsește că sunt necesare probe sau lămuriri noi, indiferent dacă părțile avea sau nu termen în cunoștință anterior intrării în deliberare;
- c) în vederea soluționării cererii de reexaminare a încheierii prin care instanța a dispus anularea cererii de chemare în judecată, formulată de reclamant în termen de 15 zile de la data comunicării acestei încheieri.

47. Este de competența tribunalului:

- a) apelul împotriva unei încheieri dată de o judecătorie din circumscripția sa teritorială, prin care a fost respinsă cererea de recuzare a judecătorului de la prima instanță, apel formulat de pârât odată cu apelul împotriva sentinței prin care prima instanță a admis cererea de chemare în judecată;
- b) o cerere de suspendare a judecării cauzei aflate pe rolul aceluși tribunal, până la soluționarea cererii de strămutare formulată în legătură cu respectiva cauză;
- c) un conflict negativ de competență între respectivul tribunal și o judecătorie din circumscripția sa teritorială.

48. În cazul reprezentării convenționale:

- a) dreptul de reprezentare poate fi dat prin declarație verbală, făcută în instanță și consemnată în încheierea de ședință, cu arătarea limitelor și duratei reprezentării, numai dacă este dat de către partea persoană fizică unui mandatar care nu are calitatea de avocat;
- b) mandatarul poate renunța la mandat în cursul termenului de exercitare a căilor de atac numai dacă înștiințează atât partea care i-a dat mandatul, cât și instanța, cu cel puțin 15 zile înainte de împlinirea termenului de exercitare a respectivei căi de atac;
- c) mandatarul neavocat al persoanei fizice poate pune concluzii în fața oricărei instanțe dacă este soț sau rudă până la gradul al doilea inclusiv cu partea pe care o reprezintă.

49. Se poate formula apel:

- a) împotriva încheierii prin care prima instanță, într-un litigiu având ca obiect revendicare imobiliară, supus normelor de procedură de drept comun, a dispus suspendarea judecării până la soluționarea unei cauze având ca obiect nulitate absolută titlu de proprietate, apel ce poate fi formulat numai odată cu fondul;
- b) împotriva încheierii prin care a fost îndreptată o eroare materială strecurată în cuprinsul unei sentințe prin care s-a luat act de renunțarea la judecata unei cereri având ca obiect grănițuire;
- c) împotriva încheierii prin care a fost respinsă o cerere de asigurarea a probelor, indiferent dacă aceasta a fost formulată pe cale principală sau incidentală, termenul de apel fiind de 5 zile de la pronunțare, dacă cererea a fost soluționată cu citarea părților și de la comunicare, dacă a fost soluționată fără citarea lor.

50. Potrivit legii, poate fi atacată numai cu apel la instanța ierarhic superioară:

- a) hotărârea prin care instanța respinge cererea de chemare în judecată pe motiv că nu este de competența instanțelor române;
- b) hotărârea prin care este respinsă cererea de chemare în judecată, fără a fi soluționată pe fond, în cazul în care, în materie contencioasă, judecătorul a pus în discuția părților necesitatea introducerii în cauză a altor persoane, atunci când raportul juridic dedus judecării o impune, însă niciuna dintre părți nu a solicitat introducerea terțului, iar judecătorul apreciază că pricina nu poate fi soluționată fără participarea terțului respectiv;
- c) încheierea prin care este respinsă ca inadmisibilă cererea de intervenție voluntară principală, în termen de 5 zile de la pronunțare.

51. Nu este adevărat că:

- a) instituția instigării neurmărite de executare este reglementată în Partea generală a Codului penal român;
- b) instigarea și complicitatea din culpă nu reprezintă forme ale participației penale perfecte;
- c) autorul moral și autorul material al unei infracțiuni nu sunt participanți cu rol de coautori.

52. Reprezintă modalități în care se poate săvârși infracțiunea deviată:

- a) aberratio ictus și aberratio causae;
- b) aberratio delicti și eroarea asupra tipicității faptei;
- c) error in personam și fapta putativă.

53. În cazul infracțiunii continuate și al celei complexe:

- a) sancționarea se realizează potrivit sistemului cumulului juridic cu spor obligatoriu și fix;
- b) pluralitatea de subiecți pasivi exclude în orice situație reținerea unității infracționale;
- c) nu există pluralitate reală de infracțiuni, ambele aparținând unității legale infracționale.

54. Spre deosebire de amnistie, clemența în forma grațierii:

- a) are efecte asupra măsurilor de siguranță;
- b) înlătură și răspunderea civilă pentru fapta comisă;
- c) poate fi acordată individual, prin decret al Președintelui României.

55. Nu este adevărat că:

- a) persoanei față de care s-a dispus amânarea aplicării pedepsei nu i se mai stabilește pedeapsa și nu este supusă niciunei decăderi, interdicții sau incapacități care ar putea decurge din fapta comisă;
- b) executarea pedepsei complementare a interzicerii exercitării unor drepturi începe de la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare la pedeapsa amenzii;
- c) în cazul comutării sau înlocuirii pedepsei detențiunii pe viață, cu pedeapsa închisorii, perioada de detențiune executată se consideră ca parte executată din pedeapsa închisorii.

56. Potrivit dispozițiilor legale, sub aspectul naturii juridice:

- a) împrejurările legate de fapta comisă, care diminuează gravitatea infracțiunii sau pericolozitatea infractorului pot constitui circumstanțe generale atenuante judiciare;
- b) împrejurările legate de fapta comisă, care sporesc gravitatea infracțiunii sau pericolozitatea infractorului pot constitui circumstanțe generale agravante judiciare;
- c) împrejurările legate de fapta comisă, care diminuează gravitatea infracțiunii sau pericolozitatea infractorului constituie circumstanțe generale atenuante legale.

57. Nu se poate dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere în cazul următoarelor infracțiuni:

- a) sclavie, trafic de persoane, trafic de minori;
- b) ucidere din culpă (forma simplă și formele agravate);
- c) conducere a unui vehicul fără permis de conducere, conducere a unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe.

58. Se pune semn de egalitate între:

- a) remitere de pedeapsă și reducere de pedeapsă;
- b) săvârșirea unei fapte penale și comiterea unei fapte prevăzute de legea penală;
- c) pedeapsă prevăzută de lege și pedeapsă abstractă.

59. Este adevărat că:

- a) atât efectul cauzelor de atipicitate obiectivă, cât și cel al cauzelor justificative se extinde și asupra participanților;
- b) în cazul faptelor prevăzute de legea penală, fapte comise sub imperiul unei cauze justificative sau de neimputabilitate, sancțiunile penale sunt inoperante, însă se pot lua măsuri de siguranță;
- c) atât efectul cauzelor de atipicitate subiectivă, cât și cel al tuturor cauzelor de neimputabilitate nu se extinde asupra participanților.

60. Se sancționează potrivit sistemului parificării de pedeapsă:

- a) infracțiunea complexă săvârșită cu intenție indirectă și premeditată dacă s-a produs rezultatul mai grav al acțiunii secundare;
- b) infracțiunea complexă săvârșită cu intenție depășită dacă s-a produs numai rezultatul mai grav al acțiunii principale;
- c) infracțiunea complexă săvârșită cu intenție depășită dacă s-a produs numai rezultatul mai grav al acțiunii secundare.

61. Din punct de vedere abstract, pedeapsa complementară a interzicerii exercitării dreptului de a conduce anumite categorii de vehicule stabilite de către instanță:

- a) prezintă un caracter relativ determinat (de la 1 la 10 ani);
- b) prezintă un caracter relativ determinat (de la 1 la 5 ani);
- c) are un caracter absolut determinat (de 10 ani).

62. Sub aspectul naturii juridice, în orice ipoteză:

- a) depășirea limitelor legitimei apărări reprezintă o cauză de neimputabilitate;
- b) consimțământul persoanei vătămate reprezintă o cauză justificativă;
- c) lipsa prevederii faptei de legea penală reprezintă o cauză de atipicitate.

63. Se pune semn de egalitate între:

- a) infracțiunea continuată și infracțiunea de simplă repetare;
- b) tentativă neterminată și tentativă fără efect;
- c) infracțiune cu subiect activ calificat și infracțiune cu subiect activ special.

64. Spre deosebire de:

- a) complicitatea prin înlesnire (care poate fi, după caz, materială sau morală), complicitatea prin promisiune este exclusiv morală;
- b) infracțiunea continuă (infracțiune de durată), infracțiunea de obicei este o infracțiune momentană (instantanee);
- c) culpa cu prevedere (modalitate normativă a culpei), culpa fără prevedere este o modalitate doctrinară a acesteia.

65. Potrivit dispozițiilor legale, prezintă un caracter facultativ:

- a) înlocuirea pedepsei amenzii aplicabile infractorului major, cu pedeapsa privativă de libertate a închisorii;
- b) individualizarea răspunderii penale prin dispunerea de către instanță a renunțării la aplicarea pedepsei;
- c) atenuarea răspunderii penale atrase în urma reținerii de circumstanțe generale atenuante judiciare.

66. În Partea generală a Codului penal român este prevăzut în mod expres:

- a) principiul instituțional al incriminării nelimitate a tentativei;
- b) principiul fundamental al legalității incriminării;
- c) principiul instituțional al incriminării limitate a actelor preparatorii.

67. Este adevărat că:

- a) în cazul detențiunii pe viață, pedeapsa accesorie constă în interzicerea tuturor drepturilor prevăzute de lege, a căror exercitare a fost interzisă de instanță ca pedeapsă complementară;
- b) nu se poate dispune amânarea aplicării pedepsei în cazul infracțiunilor de conducere a unui vehicul fără permis de conducere, conducere a unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe;
- c) atunci când dispune renunțarea la aplicarea pedepsei, instanța poate aplica făptuitorului sancțiunea contravențională a avertismentului.

68. Pe calea jurisprudenței relevante/obligatorii, Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat că:

- a) atunci când în cazul aceleiași infracțiuni sunt incidente două sau mai multe dispoziții care au ca efect reducerea pedepsei, limitele speciale ale pedepsei prevăzute de lege pentru infracțiunea săvârșită se reduc prin aplicarea succesivă a dispozițiilor privitoare la tentativă, circumstanțe atenuante și cazuri speciale de reducere a pedepsei, în această ordine;
- b) în cazul săvârșirii unei noi infracțiuni de către o persoană condamnată definitiv la mai multe pedepse, dintre care unele au fost executate, iar pentru altele durata pedepsei nu s-a împlinit, trebuie să se rețină că acea infracțiune a fost săvârșită atât în condițiile stării de recidivă postcondamnatorie, cât și în cele ale stării de recidivă postexecutorie;
- c) nu pot face obiect al unei grațieri individuale pedepsele deja executate, pedepsele a căror executare nu a început din cauza sustragerii condamnatului de la executare, condamnările cu suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, precum și pedepsele complementare și cele accesorii aplicate persoanei fizice.

69. Fapta inculpatului care i-a aplicat mai multe lovituri cu un cuțit victimei, în zona capului și a toracelui, activitatea infracțională fiind întreruptă prin intervenția unui martor, victima fiind salvată de medici, întrunește conținutul constitutiv al:

- a) infracțiunii de tentativă de omor;
- b) infracțiunii de vătămare corporală;
- c) infracțiunii de loviri sau alte violențe.

70. Fapte inculpatului, care a găsit 20 de suluri de plasă pentru gard, ce fuseseră sustrate de persoane necunoscute, de la sectorul de autostrada A1, de a le lua și de a le vinde reprezintă:

- a) infracțiunea de însușire a bunului găsit sau ajuns din eroare la făptuitor;
- b) infracțiunea de furt;
- c) infracțiunea de furt calificat.

71. Fapta inculpatului care a prins persoana vătămată de mâna dreaptă și i-a smuls lăntișorul din aur de la gât constituie:

- a) o infracțiune de furt calificat;
- b) o infracțiune de tâlhărie;
- c) o infracțiune de furt simplu în concurs cu o infracțiune de loviri sau alte violențe.

72. Fapta inculpatului care în perioada mai - septembrie 2024 a urmărit persoana vătămată în mod repetat, fără drept, faptă de natură a-i crea o stare de temere acesteia, constituie:

- a) o infracțiune de hărțuire;
- b) o infracțiune de hărțuire sexuală;
- c) o infracțiune de amenințare.

73. Fapta inculpatului care a încercat să folosească la încheierea unui contract de servicii de telefonie mobilă un act de identitate și unul de proprietate al unui imobil, ambele falsificate, întrunește elementele constitutive ale infracțiunilor de:

- a) tentativă la înșelăciune în concurs cu fals în declarații;
- b) tentativă la înșelăciune în concurs cu fals intelectual și fals sub semnătură privată;
- c) fals material în înscrisuri oficiale în concurs cu fals sub semnătură privată.

74. Fapta inculpatului A, arestat la domiciliu, de a încălca cu rea credință obligația de a nu părăsi imobilul:

- a) nu ar putea constitui infracțiunea de evadare dacă acesta s-a întors benevol în acest imobil mai înainte să fie prins de organele de poliție;
- b) constituie infracțiune de evadare câtă vreme nu este incident vreunul dintre cazurile de împiedicare a punerii în mișcare sau exercitare a acțiunii penale;
- c) constituie infracțiunea de evadare chiar dacă anterior a solicitat permisiunea instanței de judecată de a părăsi domiciliul, cerere care încă nu fusese soluționată în vreun fel.

75. Fapta inculpatului care, în perioada 9 ianuarie 2023 – 11 iunie 2023, în calitate de administrator al inculpatei SC X. SRL, a dispus pe nedrept de cantitatea de 10.000 litri motorină, care i-a fost lăsată în custodie pe bază de procese – verbale:

- a) constituie infracțiunea de furt;
- b) constituie infracțiunea de abuz de încredere;
- c) constituie infracțiunea de înșelăciune.

76. În cazul amenințării, fapta constituie infracțiune:

- a) doar dacă este de natură să producă victimei o stare de temere;
- b) doar dacă amenințarea constă în săvârșirea unei infracțiuni împotriva victimei;
- c) doar dacă privește persoana amenințată nu și altă persoană.

77. Potrivit Codului penal, sunt infracțiuni contra libertății persoanei:

- a) hărțuirea sexuală;
- b) amenințarea și hărțuirea;
- c) abuzul de încredere și violarea de domiciliu.

78. Împiedicarea unei persoane de a folosi un imobil deținut în baza unei hotărâri judecătorești:

- a) nu constituie infracțiune în nicio situație;
- b) constituie infracțiunea de nerespectare a hotărârilor judecătorești dacă este săvârșită de către cel căruia îi este opozabilă hotărârea;
- c) constituie infracțiunea de tulburare de posesie.

79. Fapta inculpatului care, fiind în exercitarea atribuțiilor de serviciu, în calitate de agent de penitenciar, a procedat la scoaterea a doi arestați la activități recreative fără a-l anunța pe șeful de schimb, după care i-a lăsat nesupravegheați în locul unde se afla montată masa de tenis, prilej cu care aceștia au reușit să evadeze:

- a) reprezintă infracțiunea de favorizare a făptuitorului;
- b) reprezintă infracțiunea de înlesnire a evadării;
- c) reprezintă infracțiunea de favorizare a făptuitorului în concurs cu infracțiunea de înlesnirea evadării.

80. Fapta inculpatului care, în calitate de referent agricol al comunei X, a semnat în fals, în locul secretarului comunei, certificatul de atestare a unei edificări prin care se atestă împrejurări necorespunzătoare adevărului în cuprinsul acestuia, constituie infracțiunea de:

- a) fals intelectual;
- b) abuz în serviciu;
- c) fals material în înscrisuri oficiale.

81. Fapta inculpatului de a suprima viața unei persoane, pentru ca ulterior să îi sustragă acesteia bijuteriile din casă, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de:

- a) tâlhărie urmată de moartea victimei;
- b) tâlhărie simplă;
- c) omor calificat.

82. Neîndeplinirea cu rea credință a obligației de întreținere prevăzută de lege:

- a) constituie infracțiunea de abandon de familie;
- b) constituie infracțiunea de nerespectare a hotărârilor judecătorești;
- c) se pedepsește și în situația în care, înainte de terminarea urmăririi penale, inculpatul își îndeplinește obligațiile.

83. Divulgarea fără drept a unor informații privind viața privată a unei persoane:

- a) se poate reține doar atunci când divulgarea a fost de natură să producă un prejudiciu persoanei;
- b) se poate reține și față de o persoană care nu avea obligația profesională de păstrare a confidențialității;
- c) se va reține și atunci când inculpatul a luat cunoștință despre informații dintr-o sursă publică din mediul on-line.

84. În cazul infracțiunii de ultraj:

- a) subiectul activ al infracțiunii este întotdeauna calificat;
- b) acțiunea penală se pune în mișcare doar la plângerea prealabilă;
- c) subiectul pasiv al infracțiunii este calificat.

85. În ipoteza dispunerii măsurii preventive a reținerii față de suspect:

- a) măsura poate fi dispusă legal de către organul de cercetare penală doar dacă infracțiunea de care este acuzat suspectul nu este dată în competența exclusivă a procurorului;
- b) i se poate impune acestuia să poarte permanent un sistem electronic de supraveghere;
- c) nu poate fi niciodată înlocuită cu măsura preventivă a controlului judiciar.

86. Controlul judiciar pe cauțiune:

- a) în faza de cameră preliminară: poate fi prelungit periodic, nu mai mult de 180 de zile;
- b) în faza de judecată: nu poate fi revocat, ci doar înlocuit;
- c) în faza de urmărire penală, se dispune, ca regulă, printr-o ordonanță motivată.

87. În ipoteza în care inculpatul solicită, în fața primei instanțe, ca judecarea sa să aibă loc potrivit procedurii în caz de recunoaștere a vinovăției:

- a) audierea inculpatului cu privire la faptele imputate prin rechizitoriu este obligatorie în toate cazurile, altfel procedura nu poate fi dusă la bun sfârșit;
- b) în ipoteza în care judecata în acest tip de procedură este încuviințată de instanță, nu se va mai proceda la audierea persoanei vătămate;
- c) nu va putea solicita ca judecarea sa să aibă loc în lipsă.

88. În ipoteza unei plângeri formulate în faza de urmărire penală împotriva ordonanței de începere a urmăririi penale in rem (ordonanță emisă de către organul de cercetare penală):

- a) se va dispune respingerea acesteia ca tardivă dacă făptuitorul formulează plângerea cu depășirea unui termen de 20 de zile de la momentul emiterii ordonanței;
- b) se va dispune întodeanuna respingerea acesteia ca tardivă deoarece ordonanța de începere a urmăririi penale in rem nu poate fi atacată;
- c) nu va putea fi respinsă ca tardivă deoarece legea nu prevede un termen pentru a formula astfel de plângeri (câtă vreme plângerea a fost formulată în cursul urmăririi penale).

89. Declararea ședinței de judecată ca fiind nepublică:

- a) nu se poate face nicodată la inițiativa unui martor;
- b) se poate face, în raport de cazul invocat, și la cererea procurorului;
- c) nu se poate face nicodată din oficiu.

90. Punerea în mișcare a acțiunii penale:

- a) nu se poate dispune prin Rechizitoriu;
- b) se dispune exclusiv printr-o ordonanță, nefiind permise excepții;
- c) se poate dispune și de către organul de cercetare penale printr-un referat, situație ce impune confirmarea acestuia de către procurorul care supraveghează urmărirea penală.

91. Partea civilă în procesul penal:

- a) nu este subiect procesual principal;
- b) nu are dreptul să studieze dosarul cauzei în faza de cameră preliminară;
- c) poate dobândi această calitate și în cursul cercetării judecătorești în fața instanței de fond.

92. În faza de judecată, inculpatul:

- a) nu poate fi adus cu mandat de aducere dacă acesta a solicitat în scris să fie judecat în lipsă;
- b) poate solicita să fie judecat în lipsă, chiar dacă este privat de libertate, situație în care va fi reprezentat de avocatul său ales sau din oficiu;
- c) poate formula concluzii și excepții, cu excepția situației în care a solicitat să fie judecat în lipsă.

93. Este caz de redeschidere a urmăririi penale:

- a) ipoteza încetării suspendării urmăririi penale ca urmare a încheierii unui acord de mediere între inculpat și persoana vătămată;
- b) ipoteza restituirii cauzei la parchet ca urmare a excluderii tuturor probelor în procedura de cameră preliminară;
- c) ipoteza revocării ordonanței de renunțare la urmărirea penală ca urmare a neîndeplinirii de către suspect, cu rea credință, a obligațiilor stabilite de procuror.

94. Dreptul de na beneficia de timpul și înlesnirile necesare pregătirii apărării:

- a) este recunoscut și avocatului părții responsabile civilmente;
- b) nu este recunoscut avocatului inculpatului dacă acesta și-a ales singur un avocat, într-o cauză în care asistența juridică nu este obligatorie;
- c) nu este recunoscut avocatului persoanei vătămate decât din momentul în care aceasta s-a constituit și parte civilă.

95. În situația în care, în deliberare, instanța de fond constată, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și că a fost săvârșită de inculpat:

- a) nu poate dispune niciodată renunțarea la aplicarea pedepsei, ci doar condamnarea inculpatului;
- b) soluția de vinovăție va fi consemnată mai întâi într-o minută ce trebuie redactată în două exemplare ordiginale;
- c) poate dispune, în anumite situații, amânarea aplicării pedepsei.

96. Hotărârea de renunțare la aplicarea pedepsei nu se va putea întemeia în măsură determinantă:

- a) pe declarațiile martorilor acuzării;
- b) pe declarațiile persoanei vătămate;
- c) pe declarațiile martorilor protejați.

97. În ipoteza în care un terț formulează plângere împotriva soluției de clasare dispusă față de suspect invocând că prin aceasta i s-a adus o vătămare intereselor sale legitime:

- a) plângerea ca fi respinsă obligatoriu ca inadmisibilă, plângerea împotriva clasării neputând fi formulată decât de către părți și subiecții procesuali principali;
- b) plângerea va putea fi considerată admisibilă, dar judecătorul de drepturi și libertăți nu va putea proceda la excluderea de probe dintre cele administrate în faza de urmărire penală;
- c) încheierea astfel pronunțată va putea fi atacată cu contestație în termen de 3 zile de la comunicare.

98. În procesul penal, sarcina probei în acțiunea civilă:

- a) nu revine niciodată procurorului;
- b) revine, de regulă, instanței de judecată;
- c) nu aparține, ca regulă, inculpatului.

99. Disjungerea acțiunii civile de acțiunea penală:

- a) poate avea loc și în faza de urmărire penală;
- b) implică trimiterea acțiunii civile pentru a fi soluționată de către instanța civilă;
- c) nu s-ar putea dispune prin ordonanță, ci printr-o încheiere ce nu poate fi atacată fiind definitivă.

100. Pronunțarea hotărârii judecătorești:

- a) o regăsim doar la sentințe și decizii, niciodată la încheieri;
- b) nu mai are loc în cazul în care întocmirea minutei este obligatorie;
- c) se face fără citarea părților și a persoanei vătămate.